

Ttip: La Dictadura De Les Multinacionals

JAVIER LEZAOLA

eldiario.es

El principal objectiu del neoliberal TTIP, tractat de lliure comerç dels EUA amb Europa, és transferir poder polític dels estats europeus a les grans corporacions empresarials.

Fa uns mesos vaig assistir a una exposició artística que incloïa un vídeo en el qual una mena de virus, format pels logotips de les multinacionals que cotitzen a les principals borses del món, anava devorant successiva i implacablement, amb un inquietant zum-zumeig com a fons musical, les banderes d'una sèrie d'estats, fins a reduir-les totes a negre.

Al costat d'aquesta pantalla, una altra mostrava un inquietant futur en què tots els exèrcits del món capitalista ja depenien directament –no només indirectament, com ara– de les grans corporacions empresarials. Les forces armades dels estats havien estat substituïdes per l'exèrcit d'aquest o aquell banc o d'aquesta o aquella petroliera. S'havia passat de l'actual democràcia dels mercats a una futura dictadura de les multinacionals.

De seguida vaig pensar que tot allò exemplificava força bé el que persegueix el Tractat Transatlàntic de Comerç i Inversió (TTIP – Transatlantic Trade and Investment Partnership–, les seves sigles en anglès), tractat de lliure comerç que estan negociant la Comissió Europea –en nom dels estats membres de la UE– i el govern dels Estats Units a porta tancada. En secret. Sense oferir als parlaments estatals detalls dels textos sotmesos a negociació i entorpint tot el que poden la tasca de control dels membres del mateix Parlament Europeu.

I és que el principal objectiu del neoliberal TTIP és precisament fer realitat un vell somni de les elits dominants: transferir poder polític de les institucions europees –d'àmbit autonòmic, estatal i continental– a les multinacionals. En altres paraules, concedir un poder pràcticament il·limitat a les grans corporacions empresarials, eliminant les poques traves legals i burocràtiques que encara

existeixen a la seva llibertat d'explotar el treball assalariat i precaritzar els drets i les condicions de vida dels treballadors. És cert que abans de l'aprovació del TTIP els estats europeus s'estan limitant a sotmetre's a les ambicioses pretensions de les multinacionals, però és que després de l'aprovació del TTIP ni tan sols se'ls preguntarà.

El TTIP té dues possibilitats: acabar aprovat, com el NAFTA, o sense aprovar, com l'ALCA.

El neoliberal Tractat de Lliure Comerç d'Amèrica del Nord (NAFTA –North American Free Trade Agreement–, per les seves sigles en anglès) entre els Estats Units, Canadà i Mèxic va provocar la rebel·lió de l'Exèrcit Zapatista d'Alliberament Nacional (EZLN) a l'estat mexicà de Chiapas l'1 de gener de 1994, dia de l'entrada en vigor de l'acord. I és que l'aprovació del NAFTA, que a l'oligarquia mexicana sí que va suposar-li una oportunitat de negoci, als treballadors –i molt especialment als camperols indígenes– els va suposar la ruïna econòmica. Parlem de la democràcia dels pobles o de la dictadura de les multinacionals. Europa, la vella Europa, té la paraula.

Per la seva part, l'ALCA (Àrea de Lliure Comerç de les Amèriques) va pretendre expandir el NAFTA d'Estats Units, Canadà i Mèxic a la resta d'estats del continent americà –amb l'exclusió de la bloquejada i resistent Cuba–, però el triomf d'Hugo Chávez a Veneçuela va frenar en sec aquest tractat de lliure comerç i Veneçuela i Cuba van posar en marxa l'ALBA (Aliança Bolivariana per als Pobles de la Nostra Amèrica – Tractat de Comerç dels Pobles), aliança antiimperialista i de comerç just i col·laboració solidària entre els pobles d'Amèrica Llatina i el Carib de la qual avui també en formen part altres estats com ara Bolívia, Nicaragua o Equador i que va acabar amb els esforços dels EUA per imposar l'ALCA.

Allò que els EUA presenten com a desitjables i inofensius tractats de lliure comerç en realitat són poderosos instruments de desregulació i flexibilització del mercat per garantir llibertat de moviments i les més altes taxes de guany a les grans corporacions empresarials –en la seva major part d'origen nord-americà–, a costa de precaritzar fins al paroxisme els drets i les condicions de vida de les classes populars.

La democràcia dels pobles o la dictadura de les multinacionals.

NO AL TTIP
COMUNITATS CRISTIANES POPULARS
de l'Estat espanyol

Des de les Comunitats Cristianes Populares diem NO al tracta de lliure comerç entre la Unió Europea i els EUA (conegut popularment per les seves sigles TTIP), perquè retalla drets i llibertats a la ciutadania i als estats, lliurant-los als grans lobbies corporatius de les empreses transnacionals.

Un descarat alliberament dels mercats, una perversa desregulació de drets dels consumidors ja adquirits, l'enorme pèrdua de l'ocupació en temps de crisi, la destrucció del medi ambient o la possibilitat que grans multinacionals puguin demandar els estats si limiten els seus beneficis, són algunes de les barbaritats més greus que s'estan negociant en secret amb aquest tractat internacional.

L'entrega al capitalisme més brutal que suposa el TTIP afectaria camps tan quotidians com l'alimentació (on entrarien productes que fins ara estan prohibits, com els transgènics o el clenbuterol), l'ocupació (que tot i que no ho diguin suposaria la destrucció de fins a un milió de contractes), l'ecologia (amb la destrossa de terres que suposaria el fracking), la farmàcia (duplicant la validesa de les patents i autoritzant-los gairebé la liberalització de preus), la cosmètica (ja que s'homologarien més de 1.300 substàncies prohibides a la UE), o la privacitat (ja que el tractament de dades personals podria estar en mans de les transnacionals).

Des de les CCP de l'estat espanyol no podem callar aquest abús que compta amb la complicitat de la majoria dels nostres europarlamentaris (tot i que és just reconèixer la clara oposició de l'Aliança Lliure Europea i l'Esquerra Unitària Europea). Per això els exigim que informin el poble que els va votar i al que diuen representar i els demanem que es neguin a aprovar aquest tractat, sol·licitant en contra, un referèndum consultiu, per tal que sigui la població afectada qui pugui decidir sobre les terribles conseqüències que suposa el TTIP.

Denunciem finalment la hipocresia de la majoria dels partits espanyols que ara es lamenten però que el maig del 2014 van rebutjar en bloc la petició del grup de l'Esquerra Plural i no van permetre el debat. Van ser tant el PP com el PSOE, secundats per CiU, PNV i UPyD.